

ROK 2018 BUDE BOŽÍ

Kázání ze soboty 6.1.2018 – br. Michal Balcar

Úvod

Před týdnem jsme vstoupili do Nového roku. To je vždycky příležitost k hodnocení, ale také očekávání. Co nás v něm čeká? Přinese nám štěstí nebo smutek, trápení nebo radost, úspěchy nebo tragédie?

Zkusme začít toto kázání trochu nevázně hlasováním. Slibuji, že příště to už bude jenom během členského shromáždění. Kdo z vás si myslí, že rok 2018 bude lepší než byl rok 2017? (cca třetina). Kdo si myslí, že bude stejný? (cca čtvrtina). Kdo si myslí, že bude horší? (dva). Zbytek se zdržel hlasování.

Jak jsou smíšená naše očekávání, tak jsou smíšené i mé pocity. Doufám, že bude lepší, ale vím, že to tak nemusí být. Bojím se budoucí nejistoty. Napadá mě, kolik se nás příští rok sejde? Budeme všichni? Vždyť už první týden nového roku nás zastihla smutná zpráva o Petru Kacafírkovi. Chci dneska kázat o tom, že se nemusíme bát. Příští rok totiž bude dozajista Boží, pokud ho Bohu odevzdáme.

Malé starosti

Nedělejte si tedy starost o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení. Mt 6,34

To se Ježíšovi snadno řekne, ale nám, kteří si děláme starosti, velmi nesnadno vykoná. Ostatně, proč bychom to měli dělat? Protože, odpovídá Kristus, jste v Boží péči. Bůh se stará. Nikdy nejste zapomenuti. Tohle není postoj rezignace. Není to házení za hlavu. To je postoj důvěry a spolehnutí se. Ale to není nijak snadné, protože Boží péče se někdy projevuje úplně jinak, než bychom si představovali. Jen zřídkakdy je to bezproblémová a bezbolestná cesta.

Velké starosti

Ale není to jen náš rodinný život, na čem záleží. Ovlivňují nás přece i “velké” dějiny. Za tři týdny budeme mít nového prezidenta a já se bojím, že ať vyhraje kdokoli 50% obyvatel bude zklamaných. Situace ve světě je nevyzpytatelná a může se stat takřka cokoli. Ani trochu tady nechci malovat čerta na zeď a strašit. Myslím si, že tradiční adventistické “čím hůře, tím lépe” je přinejmenším prapodivné a pro mě osobně nepřijatelné.

Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání. Den Páně přijde jako příchází zloděj. Tehdy nebesa s rachotem zaniknou, vesmír se žářem roztaví a země se všemi lidskými činy bude postavena před soud. Když tedy se toto vše rozplyne, jak svatě a zbožně musíte žít vy, kteří dychtivě očekáváte příchod Božího dne! V něm se nebesa roztaví v ohni a živly se rozpustí žářem. Podle jeho slibu čekáme nové nebe a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost. 2 Pt 3,9-13

Ale i přes nejistou budoucnost nás Kristus ujišťuje, že i “velké” dějiny má v rukou a směřují k Božímu happyendu – tedy k druhému příchodu Krista. Ano, my žijeme v době, kdy to již není téma každodenních hovorů. Ještě na počátku 90. let jsem sám slyšel od starších členů církve, že už se neožením a nedostuduji (a tady nenaráželi na mé špatné studijní výsledky). A je to dobře, protože umělé lidské šponování vede jedině k otupělosti.

Jediný poctivý výrok o načasování parúsie je, že nevíme. Možná se Ježíš vrátí příští rok, možná za 300 let. Ale jsme adventisté sedmého dne a proto vyznáváme víru v jeho advent. Při pohledu do dějin nás tedy nemůže zachvátit zoufalství, byť je často lidské počínání zoufalé.

Boží rok

Ale nebojme se! Rok 2018 bude absolutně a totálně Boží, pokud ho odevzdáme Bohu do rukou. Je zvláštní, že v Novém zákoně se vcelku zřídka vyskytuje slovo budoucnost. Jedním z těchto míst je Ř 8,38. Pro mě jedno z emocionálně nejsilnějších míst v celé bibli. Dovolím si ho ocitovat na závěr svého kázání:

Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Amen